

Sygn. akt IV KK 308/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

na posiedzeniu

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 września 2013 r.,

sprawy K. K.

skazanego z art. 158 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 maja 2013 r

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w P.

z dnia 22 stycznia 2013 r.,

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.

UZASADNIENIE

W kasacji podniesiono zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, które to naruszenie miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie, cyt. „art. 457 § 3 k.p.k., art. 433 § 3 k.p.k., art. 452 § 2 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k., przez nierozważenie wszystkich elementów składających się na zarzut obrazy prawa materialnego, tj. przepisu art. 158 § 3 k.k. – który był zawarty w uzasadnieniu apelacji obrońcy oskarżonego wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 22 stycznia 2013 r”. Jako drugi zarzut wskazano rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k.

Sąd Najwyższy z związku z treścią w/w zarzutów kasacyjnych stwierdza co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna.

Podzielić należy stanowisko Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej, zajęte w pisemnej odpowiedzi na kasację, iż zarzut obrazy prawa procesowego oraz jego uzasadnienie, to w istocie, cyt. „powielenie zarzutów apelacji do których sąd odwoławczy ustosunkował się szczegółowo, w żaden sposób nie uchybiając treści art. 457 k.p.k.” Lektura obszernego uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 maja 2013 r., nie pozostawia jakichkolwiek wątpliwości, co do tego, iż w realiach przedmiotowej sprawy, tenże Sąd nie naruszył przepisów wymienionych w kasacyjnym zarzucie obrazy prawa procesowego.

Brak jest też podstaw do podzielenia wyводу skarżącego co do rażącej obrazy przepisów prawa materialnego. Za przypisane K. K. przestępstwo określone w art. 158 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzono karę 9 lat pozbawienia wolności, zaś za przestępstwo określone w art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a jako karę łączną orzeczono 9 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności. Kara łączna pozbawienia wolności została zatem wymierzona w granicach wynikających z prawidłowo zastosowanych w niniejszej sprawie przepisów art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k.

Przedstawione wyżej względy zdecydowały, że Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. rozstrzygnął jak w postanowieniu.